Domov Pod Lipami Smečno

poskytovatel sociálních služeb

Číslo 147. ***červenec 2022***

Zámecké listy

HVĚZDY STŘÍBRNÉHO PLÁTNA

Vlasta Matulová

Vlasta Matulová se narodila 31. 10. 1918 v Brně-Židenicích. Její otec Jan Matula tam byl holičem a matka Kateřina kadeřnicí. Bratr Jaroslav se stal vojákem z povolání. Vlasta vystudovala po základní škole herectví na Státní konzervatoři v Brně, kde ji učili Zdenka Gräfová, kterou obdivovala také na scéně v řadě rolí, Ema Pechová (matka Ladislava Peška) nebo Rudolf Walter, který zároveň vynikal jako pedagog uměleckého přednesu. Vlasta hostovala na scéně Zemského divadla v Brně už během studia na konzervatoři a tak není divu, že zde hrála hostovala i po něm v sezóně 1937/8. V sezóně 1938/9 byla v angažmá u kočovné společnosti Karla Jičínského a hrála s Eduardem Dubským v Shawově Pygmalionu nebo

Markétku v Goethově Faustu. Krátce pobyla ve Východočeském divadle, Pardubice. Za hostování v Lázních Luhačovice viděli krásnou a talentovanou mladou herečku nejen členové Národního divadla, Jarmila Kronbauerová a Eduard Kohout, ale také šéf činohry ND, režisér Jan Bor. Byla jím angažována jako 22. letá 1. 4. 1940 spolu s brněnským kolegou Karlem Högrem, s nímž tehdy hrála často na jevišti i ve filmu.

Jejímu nadějnému nástupu napomohla titulní role v melodramatickém filmu Minulost Jany Kosinové (1940) a postavy dvou sester, slepé cellistky Marty a sochařky Heleny ve filmu Modrý závoj (1941). Oba režíroval Josef Alfréd Holman. Ze 40. let pocházejí i její další významné filmy,Turbína (1941) s cudným vyznáním lásky na hvězdárně (K. Höger) a Přijdu hned (1942), oba v režii Otakara Vávry. Její bezprostřednost a půvab zachytil i Slavíčkův film Pantáta Bezoušek (1941), kde hrála roli Melanky, dcery přísného rady Burdycha v podání Karla Hašlera. V titulní postavě filmu podle Raisova románu vynikl Jaroslav Vojta. Její dlouho skrývanou lásku zde však ztělesnil Jan Pivec.

Ve filmu byla v téže době přitom zcela civilní a přirozená: uvědomovala si zjevně odlišnou specifiku hraní před kamerou a častým natáčením se stále zdokonalovala a oprošťovala od jakékoliv vnějškové divadelnosti. Byla typem tmavovlásky s výraznýma očima a sametovým altem, schopným vyjádřit i nejjemnější odstíny citu. Měla i komediální hravost bez jakéhokoliv podbízivosti. Mohla proto hrát Kvapilovu Princeznu Pampelišku či Stázu ve Šrámkově Létě stejně jako roztančené a rozesmáté postavy z Goldoniho či Lope de Vegy. V Goldoniho hrách vytvořila Beatrici ve Sluhovi dvou pánů i Kolombinu v Hlávkově úpravě Benátské Maškarády (režie: Jiří Frejka). Hraje Blanku ve Vrchlického Soudu lásky či Alenu v Jiráskově veselohře Kolébka. Po válce ztělesnila mj. Haničku v Lucerně (režie: Ladislav Boháč), Verunku ve Stroupežnického Našich furiantech (režie: Zdeněk Štěpánek) či Mahulenu v Zeyerově pohádce Radúz a Mahulena (režie: František Salzer). Její Lenku v Jiráskově M.D.Rettigové s nezapomenutelnou Růženou

Naskovou v titulní roli (1949) zachytil rozhlasový záznam celé inscenace a úryvek je také na filmovém týdeníkovém šotu.

Postupně však se mění její vzhled a Matulová se přehrává na zralé ženy jaké ve filmu ztvárnila např. ve Vávrově husitské trilogii – v Janu Husovi a Janu Žižkovi jako manželka Václava IV. královna Žofie (partnerem znovu Karel Höger), kdežto ve filmu Proti všem vytvořila složitou postavu dcery husitského zemana, Ctibora z Hvozdna, Zdeny, která se stane adamitkou a tragicky zahyne spolu se svým milencem. Matulová přechází nejčastěji k charakterním rolím. Jindy jí v nutnosti se přehrát pomohl smysl pro humor, schopnost nastavit satirické zrcadlo měšťáckým paničkám jako byla Zdena v Topolově Jejich dnu nebo Antropová ve Wilderově komedii Jen o chlup (1967). O této postavě Alena Urbanová píše: „Bylo to velkorysé ztělesnění, věčně ženského. Bylo tam všechno – i náš ženský smysl pro realitu a zároveň naše slabé ženské chvilky, kdy ho dokonale ztrácíme pro první povrchní sebeklam, jaký se namane. Natřásání hloupé kvočny i skutečná nedotknutelná důstojnost, daná prostě přírodou matce rodu. Pohihňávání školačky na výletě i klidná, svrchovaná rozhodnost v nejtěžších chvílích života. Slabost i síla, a to vše zase tak nenápadně, civilně, autenticky sladěno v celek živé a mnohovýznamové postavy.“

Škoda, že tragikomické pozdní vzplanutí statkářky Gurmyžské v Ostrovského komedii Les nemohli v brilantním podání Vlasty Matulové vidět diváci na její mateřské scéně, ale za hostování v Divadle J. K. Tyla v Plzni roku 1977. Z jejích větších úloh na sklonku dráhy v Národním divadle zachytily desky i ČS. televize její postupně demaskovanou Pavlu Krausovou v Őrkenyho Kočičí hře (1974), v jejíž hlavní roli zářila vynikající Dana Medřická (403 repríz!) nebo plátenici Šestákovou v Tylově Paličově dceři, ve které měla řadu slavných předchůdkyň, a přece si při vědomí tradice dokázala najít svou vlastní cestu. (Nabízí se zejména srovnání s Růženou Naskovou ve filmu Paličova dcera, z roku 1941, navazujícím na někdejší kreaci Tylovy herečky, Marie Ryšavé.) Televizní záznam celých inscenací ND zachytil vývoj od jedné z hereččiných prvních divadelních starších postav, paní Zdeny v Topolově Jejich dnu (režie O. Krejča,1962) k jadrné i humorné starostové Buškové ve Stroupežnického Našich furiantech (režie Vítězslav Vejražka,1971). Obě však dokládají cit pro míru, téměř civilní projev, přizpůsobený jen prostoru velké scény a dokonalý smysl pro souhru s partnery. S Vejražkou natočili v televizní verzi monologů

Hrdinové okamžiku
slavný herecký pár Josefa Jiřího Kolára a Annu Manetínskou -Kolárovou

Matulová odešla z Národního divadla do důchodu 1. 1. 1985. Zemřela v Praze 18. 4. 1989.

Ladislav Pešek

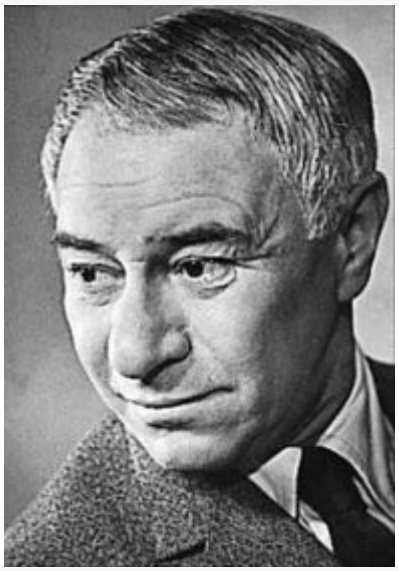
Ladislav Pešek, vlastním jménem Ladislav Pech, se narodil do ryze umělecké rodiny. Strýc jeho babičky byl významný filolog a překladatel Karel Václav Ignác Thám, jehož bratrem byl Václav Thám - zakladatel první české divadelní společnosti – Vlasteneckého divadla.

Peškův otec Ladislav Pech a matka Ema Pechová byli herci, stejně jako sestra Marie. On sám prvně stál na divadelních prknech ve čtyřech letech. Později rodiče chtěli, aby se věnoval solidnímu povolání a tak ho dali na živnostenskou školu. Poté měl pracovat v papírenském obchodě, ale raději se přes nesouhlas rodičů přihlásil na brněnskou konzervatoř.

Začínal v brněnském Zemském divadle, kde hrál spolu s rodiči. V této době přijal maminčino dívčí příjmení, to aby si ho v divadle nepletli s otcem. Už v roce 1929, kdy mu tedy bylo pouhých 23 let, dostal nabídku hrát v Národním divadle. Byl mu věrný bezmála půl století. Všem svým postavám věnoval důkladnou přípravu, moc mu záleželo na tom, pod jakým vedením bude hrát a kdo budou jeho kolegové. Velice například obdivoval Sašu Rašilova. Jeho velkým kamarádem se stal režisér Jiří Frejka. Často spolu tito dva bloumali Prahou, rozebírali jednotlivé scény a skeče, které i předváděli na otevřeném prostranství a bavili kolemjdoucí. V divadle Peškovi kolegové říkali přezdívkami Lála a Pešura.

Film zprvu odmítal, ale pak přišel na to, že mu zajistí daleko víc než divadlo. Zanechal za sebou takřka stovku filmových a televizních rolí. I když to většinou nebyly role hlavní, až na TĚŽKÝ ŽIVOT DOBRODRUHA (1941), vždy na sebe nějakým způsobem upoutal pozornost. Jeho doménou u filmu, narozdíl od divadla, zůstaly komedie. Největší popularitu mu pravděpodobně přinesly role Ády Čuřila a Vojtěcha Kulíka ve studentských filmech ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA (1938) a CESTA DO HLUBIN ŠTUDÁKOVY

DUŠE (1939). V dalších komediích se objevil například jako úředník, co si potrpí na nejapné žertíky VALENTIN DOBROTIVÝ (1942), nebo jako spolubydlící a kamarád Oldřicha Nového v ROZTOMILÉM ČLOVĚKU (1941). Po válce už dostával role vážnější např. KASAŘI (1958), TRANSPORT Z RÁJE (1962). V tom samém roce mu byl udělen titul Národní umělec. Postupně ztvárňoval především role dobrotivých otců a kouzelných dědečků. Opomenuta by neměla zůstat postava krále v POPELCE (1969).

Co se týká soukromí Ladislava Peška, tak to si moc dobře střežil. Ví se, že nějaký čas žil s herečkou Jiřinou Štěpničkovou. Měl také velké množství obdivovatelek, přičemž jedna neodbytná, která se podepisovala jako Divá Bára, se dokonce pod výhrůžkou sebevraždy, stala jeho manželkou. Pak si našla jiný objekt zájmu a rozvedli se. Pešek se pak znovu oženil a měl dceru Zuzanu. Na konci 70. let byl vážně nemocen, ale ještě v roce 1977 vydal knihu memoárů Tvář bez masky. Zemřel v roce 1986, když mu bylo 79 let.

Marilyn Monroe

"Když jdu spát, mám na sobě jen Channel No.5"

Marilyn vždy popisovala své dětství jako děsivý zážitek. Smutná pravda je, že malá Norma Jeane Mortensen (byla pokřtěna s příjmením Baker) se narodila 1.6.1926 do světa bez jistoty a lásky.

Její matka Gladys Bakerová, milovnice stříbrného plátna a člověk vznášející se ve snech a představách, nebyla schopna vychovávat svoji malou dcerku a mimo to byla závislá na lécích proti depresi (dokážete si představit hypnotika té doby), které ji dostaly a do léčebny pro duševně choré. Zemřela v roce 1984. Otec Normy Jean zůstal záhadou a ze všech mužů v zástupu bych sama vsadila na Stanleyho Gifforda. Norma Jeane strávila část svého života stěhováním z jedné pěstounské rodiny do druhé. Nejvíce péče a lásky dostala u své tety Anny, u které také jednu dobu žila. Smutným faktem je, že Norma Jean žila asi dva roky v sirotčinci v L.A.

Když bylo Normě Jean 16 let, její poručnice Grace Goddardová (teta Grace) jí provdala, aby se tato nemusela vracet do sirotčince. Domluvila jí sňatek s hochem ze sousedství Jamesem (Jimem) Doughertym (21). Manželství uzavřeli 19. června 1942, trvalo do 13. září 1946. Jim patřil k obchodnímu loďstvu a po většinu manželství byl pryč od své ženy. V době, kdy sloužil na moři, Norma Jean pracovala v továrně na padáky. Zde ji objevil fotograf David Conover. Brzy poté začala Norma Jean pracovat v modelingové agentuře Blue Book. Fotila do reklam na potraviny nebo šaty. Brzo si agentura všimla, že tělo Normy Jean velmi dobře prodává jejich výrobky. Jim, který nesouhlasil s její kariérou a chtěl mít z Normy Jean ženu v domácnosti, manželství ukončil.

Už od dětství Norma Jean toužila stát se filmovou hvězdou. V tomto snu jí velmi podporovala teta Grace, které se sen stát se bohyní filmového plátna nezdařil. Cesta k jejímu úspěchu byla složitá, čekal jí zástup mužů, kteří jí pomáhali, čekala jí série potratů. Nakonec jí ale čekala smlouva s Twenty Century Fox (1949). Člověk, který s ní smlouvu sepisoval, poprvé napsal na papír jméno Marilyn Monroe. Norma Jean mu připomínala herečku z Broadwaye Marilyn Millerovou (shodou okolností se pak Marilyn Monroe provdala za spisovatele Millera) a tak ženu, která před ním seděla, pojmenoval Marilyn. Příjmení Monroe? Matka Normy Jean se za svobodna jmenovala Monroe. A jméno, při jehož vyslovení se ústa spojují do dvou polibků, pojmenovalo Normu Jean na zbytek jejího života. Marilyn Monroe se narodila (12.3.1956).

Smlouva s TCF jí nebyla prodloužena a Marilyn ztratila práci. Zoufale se potřebovala dostat z dluhů a vlastnit nadále své auto, aby mohla dojíždět na castingy. Tak se jednoho dnes objevila u dveří fotografa Toma Kellyho, který ji zaplatil $50 za její erotické pozování. Tyto fotografie byly později použity v kalendáři nazvaném "Golden Dreams", to už byla Marilyn hvězdou. V roce 1952 vyšel poprvé časopis Playboy a Marilyn byla historicky první playmate. Marilyn nikdy neměla problémy s nahotou, byla jí vzduchem, potravou ("Zjistila jsem, že mohu mít lásku jakéhokoliv muže, stačí se svléknout"). Když se snímky objevily na veřejnosti a zjistilo se, že na nich není nikdo jiný než božská MM, studio se bálo, že jí to poškodí kariéru... Marilyn prohlásila, že fotky jsou z doby, kdy neměla na jídlo, přiživila mýtus nemilovaného dítěte a efekt byl skvělý. Muži ji milovali, ženy litovaly.

V roce 1952 jí byl představen Joe DiMaggio, špičkový baseballista. I když Marilyn věděla pramálo o baseballu, jejich přátelství vzkvétalo. Jedno si však neuvědomovali. Když se poznali, byl Joe na vrcholu kariéry a pomalu z aktivního sportu odcházel. Marilyn však stála na začátku kariéry. Oba zamilovaní, potají se vzali 14.1.1954. Na líbánky odjeli do Japonska, kde Joe chtěl propagovat baseball. Nečekal však, že zdejší obyvatelé natolik milují Marilyn, že její sláva ho zcela zakryla. Z Japonska odcestovala Marilyn sama do Korey, co host k pobavení vojáků a pozvednutí morálky. To byl její životní trhák, skvělý tah. Sice si z této návštěvy odvezla zápal plic, ale publikum čítající několik tisíc diváků, to už nikdy nezažila... Joe její kariéru netrpěl, byl velmi žárlivý a Marilyn několikrát i uhodil. Jejich manželství trvalo jen 9 měsíců. Během Marilynina života se snažil jí získat zpět, ale nikdy se mu to nepodařilo. Joe se už nikdy neoženil.

V roce 1955 se Marilyn rozhodla provést změny v rolích, které od studia dostávala. Studio po ní chtělo, aby jen zpívala, vrtěla zadkem a nosila velký výstřih. Ona se však chtěla stát vážnou herečkou, hrát dramata. Rozvázala pracovní poměr s 20th Century Fox a pronajala si byt v New Yorku, kam se přestěhovala. Zde začala navštěvovat Actor's Studio, patřící Leeovi Strasbergovi. Po roce dohadů 20th Century Fox podlehlo jejím neslýchaným požadavkům zahrnujícím nahlížení do tvorby scénářů a schvalování režisérů. Její nová smlouva jí dovolovala neuvěřitelné možnosti kreativní kontroly, za které byla považována za revoluční herečku všech dob. První film, který natočila po návratu, byl Bus Stop (1956). Film vyhrál cenu díky způsobu, jakým podala Marilyn svou roli Cherie the Chanteuse.

Když bydlela v New Yorku, začala chodit se spisovatelem Arthurem Millerem. V roce 1956 byli oddáni, nejdříve na radnici, pak podle židovských zvyklostí. Pár se několikrát pokoušel o dítě, ale Marilyn pokaždé potratila. V této době Marilyn natočila možná svou největší komedii všech dob, Some Like It Hot (Někdo to rád horké), 1959. Povídá se spousta drbu o jejích neprofesionálním chování během tohoto natáčení. Záběr od záběru měla Marilyn problémy zapamatovat si třeba jen krátké věty. Všude, kam to šlo, jí lepili taháky.

V 60. letech se Marilyn opět vrátila na svou "dietu" prášků na spaní a povzbuzení a šampaňské. Někteří lidé z toho obviňují její cestu k psychoanalýze, proces, který používalo Actor's Studio. Tento postup využíval hercovy kruté i dobré zážitky k pravdivému vyjádření charakteru role. Uvážíme-li, že zážitky z traumatického dětství Marilyn touto metodou ožívaly, nemohlo být překvapením, že toto "hloubení" do její duše narušovalo její normální funkci.

Arthur Miller se jí snažil zachránit. Napsal pro ni scénář k filmu The Misfits (Mustangové); 1961, kde mohla uplatnit svou celoživotní touhu se stát herečkou vážných rolí. Do druhé hlavní role obsadil Miller jejího idola z dětství Clarka Gablea. Ale nic nešlo hladce. Marilyn během natáčení trpěla těžkými depresemi z pozvolného rozpadu manželství s Millerem a po skončení natáčení se rozvedli. Ještě smutnější je fakt, že tohle byl poslední film jak Marilyn, tak Gablea. Clark Gable zemřel na infarkt krátce po uvedení filmu. Marilyn byla velmi rozrušena a obviňovala se za svá častá zpoždění na place, protože horko, které panovalo v místi natáčení Gableovi přitěžovalo. Měla velké výčitky, že ho zabila.

V roce 1962 to vypadalo, že se Marilyn vrátila do starých kolejí. Shodila 15 liber pro roli v Something's Got to Give (Něco musí prasknout) a když se ukázala na maskérské zkoušce, byla krásná jako vždy. Ale bylo to jen pozlátko. Z 30 natáčecích dní se Marilyn objevila jen na 13, předstírala nemoc. Jednu, když byla přestávka v natáčecím dnu, pláchla Marilyn z natáčení ve vrtulníku a letěla narozeniny presidenta Kennedyho... když to zaměstnavatelé zjistili, byli silně rozhořčeni. Odplatou za to, ji vyhodili a žalovali pro porušení smlouvy. Marilyn byla zničena.

Když se jim nedařilo najít za ní náhradu, učinili jí nabídku, aby se vrátila do práce. Marilyn byla nadšená, ale již se do práce nestačila vrátit. Pátého srpna 1962 byla nalezena mrtvá ve své ložnici (5th Helena Drive), nahá s telefonním sluchátkem v ruce. Okolností její smrti jsou zahaleny dodnes pochybnostmi, které vedou k mafii, k sebevraždě, ke Kennedyovým...

Pohřeb se konal v úzkém kruhu přátel a zařídil ho Joe DiMaggio. Na Marilynině náhrobku je prosté: Marilyn Monroe.

Plánované akce na měsíc červenec

Seznam akcí za službu „DOMOV PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM“

- Oslava svátků a narozenin
- Anenská pouť
- Návštěva pedikérky v zařízení
- Návštěva kadeřnice v zařízení
- Využívání veřejně dostupných služeb – návštěva kadeřníka
- Návštěva skupiny – „DUO JAROSLAV“
- Výlet do okolních měst spojen s nákupy, posezením v cukrárně, kavárně či restauraci
- Zaměstnávání klientů v AP&P, aktivizace klientů dle programu
- Setkání s klienty
- Grilování, případně opékání špekáčků
- Měsíční individuální posezení, plnění individuálních plánů
- Nabídka aktivizačních činností – hraní společenských her, výtvarné činnosti, ruční práce, apod.
- Realizace individuálních procházek po městě a parku
- Procvičování dovedností uživatelů
- Nácvik sociálního učení – program zaměřený na vaření, pečení, smažení, na správné stolování
- Upevňování sociálních dovedností v rámci sociálního učení – individuální nákupy
  ve Smečně (dle přání uživatelů)

Seznam akcí za službu „ CHRÁNĚNÉ BYDLENÍ“

- Procvičování a upevňování dovedností spojené s chodem domácnosti a sebeobsluhy
- Pravidelná docházka APP
- Vycházky dle počasí
- Vycházky do města, nákupy za kapesné
- Návštěva restaurace
- Návštěva cukrárny

- Annenská pouť ve Smečně
- Rozvoj jemné a hrubé motoriky – vyšívání, háčkování, malování, společenské hry
- Společné oslavy svátků a narozenin
- Výlet do Zooparku v Olovnici

Seznam akcí za službu „DOMOV PRO SENIORY“

- Individuální posezení s klienty
- Návštěva kadeřnice
- Návštěva pedikérky
- Hraní společenských her
- Poslech hudby
- Procházky v areálu domova
- Cestománie
- Procvičování jemné motoriky
- Cvičení na židlích, pohybové hry s Karlem
- Procvičování paměti
- Zmrzlinové odpoledne (pravá točená Opočenská zmrzlina)
- Annenská pouť ve Smečně – Lounská třináctka

Červnové akce za službu „DOMOV PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM“

9. ročník festivalu „Smečenská Lyra“

V areálu zámeckého parku se uskutečnil 9. ročník festivalu „Smečenská Lyra,“ který se konal pod záštitou radního Středočeského kraje Mgr. Martina Hrabánka.

Po třech letech odmlčení devátý ročník festivalu předčil očekávání, neboť v rámci soutěžního programu vystoupilo 118 klientů ze 13 zařízení poskytujících sociální služby. Soutěžící představili svoje divadelní či hudební umění, přičemž je ohodnotila odborná nezávislá porota v čele s herečkou Klárou Cibulkovou a Kristýnou Frejovou.

Z vystoupeních porotu prvotně nejvíce upoutal výkon klientů z Domova „Laguna Psáry.“ Poté ohromný aplaus získali klienti z „Domova Pod Lipami

Smečno," kteří předvedli svůj um s havajskou produkcí „Hafanana." Za tuto prezentaci našeho zařízení jim patří ohromné poděkování! Nejúspěšnější soutěžící byli obdarování medailí a diplomem, všichni soutěžící obdrželi upomínkové odměny. Při vyhlášení výsledků nechyběly výkřiky radosti, upřímný potlesk a slzy dojetí.

Na závěr přítomným zahrála kapela „Brutus," která určitě nezklamala. Letošní ročník si všichni náramně užili a těší se na další jubilejní ročník, i když letos byla nasazena vysoká laťka.

Za poskytovanou službu - DOZP

<u>Červnové akce za službu „CHRÁNĚNÉ BYDLENÍ"</u>

Měsíc červen byl pro nás plný zážitků. V první polovinu měsíce jsme připravovaly naše kostýmy a zkoušely naše vystoupení na Smečenskou Lyru. Tanec se nám velmi vydařil a získaly jsme ocenění v podobě bronzové medaile. Následně jsme se už pomalu začaly připravovat na společnou dovolenou která se uskutečnila na Jesenici v Chvojkovském mlýně. Dovolená se velmi povedla a nám se tam moc líbilo. Měly jsme bohatý program a i počasí se vydařilo a mohly jsme si užít radovánky v bazénu. Celkově se nám měsíc červen vydařil podle našich představ.

CHB1

Červen jsme si velmi užívaly. Hned na začátku měsíce jsme se vydali na výlet do Kladna, kde jsme navštívili obchodní dům Central. Po dobrém společném obědě jsme vyrazili po nákupech. Oblečení bot a dalších maličkostech pro radost.

16.6. nás čekala cesta do Smečna, kde se konala Smečenská Lyra. My jsme žádné vystoupení neměli ale fandili jsme našim kamarádům, kteří

vystupovali. Po celou dobu bylo krásné počasí a tak jsme si celý den velmi užily.

No a pak nás čekalo balení na již blížící se dovolenou na kterou se všechny velmi netrpělivě těšíme.

22.6. konečně nastal den odjezdu na dlouho očekávanou dovolenou. Jeli jsme k Jesenici, kde jsme byli ubytováni na Chvojkovském mlýně. Po vybalení věcí a ubytování nás čekal oběd a hned po obědě jsme šli vyzkoušet bazén kde jsme se všichni vyřádili. Další dny byli plné pohody, společenských her koupání, posezení venku a samozřejmě diskotéky, kde jsme to parádně roztočili. Také jsme měli soutěžní odpoledne, které jsme si velmi užili a na konci všeho nás čekalo hledání pokladu, který byl sladkou odměnou za splnění všech soutěžních úkolů. Dovolenou jsme si všichni velmi užili.

CHB 2

Červen nám utekl jako voda a opravdu nám začalo léto.

Měsíc jsme začali nákupy letního oblečení na dovolenou. Navštívili jsme město Kladno, kde jsme nakoupili v našich oblíbených obchodech. Také jsme se zašli podívat do zahrady kladenského zámku. Bylo tam krásně, ale bohužel medvídci, na které jsme se těšili ve výběhu nebyli. Pak jsme si dali naše oblíbené čínské jídlo. A v pozdních odpoledních hodinách jsme se vrátili domů. Unavené, ale spokojené. Teď, už nám zbývá jen zabalit na dovolenou.

Další akcí, byť neplánovanou, ale krásnou, která se konala ve Slaném a to – otevření Kumpánovy zahrady v bývalém parku Benar. Tato akce se nesla v atmosféře 20-30 let minulého století. Historické oblečení, vozy, hudba atmosféru krásně podtrhla. Zahradu bude možné navštívit od července do konce září vždy od 8 do 19 hodin. Je tu oáza klidu, zeleně i vodotrysků.

Dle možností se nacvičovalo na Lyru naše taneční vystoupení. Klientky byli všechny sladěné do ručně batikovaných triček a černých harémových kalhot. Tréma před vystoupením byla obrovská, ale odhodlání bylo ještě větší. Vystoupení se povedlo. Ocenění nás velmi potěšilo. Po dlouhé době jsme se

viděli s dalšími kamarády z jiných zařízeních. Akce se nám moc líbila a těšíme se na další ročník.

Kumpánova zahrada Slaný Benar

Rekreace klientů v penzionu CHVOJKOVSKÝ MLÝN

Na letošní dovolenou jsme se všichni velice těšili. Nemohli jsme dospat. Cesta byla sice dlouhá, ale příjemná.

Po ubytování jsme si prohlédli okolí penzionu. Počasí přímo vybízelo ke koupání.

Voda byla trochu chladnější, ale to nevadilo. Všechny odvážné to krásně osvěžilo.

Jídlo, personál i ubytování bylo skvělé.

Dopoledne hraní he, koupání - odpoledne relax potom míčové hry v bazénu a opalování.

Ve čtvrtek po večeří byla DISKOTÉKA.

Klienti si zároveň připomněli soutěžní tance z vystoupení na Lyře.

Všichni si koupili dobrý osvěžující drink a něco dobrého.

Při soutěži zvané „ŽIDLOVANÁ“ jsme se moc nasmáli. Pro všechny byli připravené odměny.

V pátek se nám počasí trochu pokazilo, ale při plnění soutěžních úkolů zakončených hledáním

pokladu nám to vůbec nevadilo.

Ze všech zážitků jsme byli cestou domů příjemně unaveni a už teď se těšíme na další.

Až se zase někde všichni potkáme – budeme si mít o čem vyprávět.

CHB 3

Na začátku měsíce jsme si zašly na pedikúru do salónu😊. Venku je krásné počasí, tak hodně času trávíme na procházkách a za barákem na lavičce s ostatními klientky. Někdy si s sebou vezmeme kávičku. Čas na dovolenou se krátí a tak jsme došly do města a nakoupily si krásné oblečení. O víkendu jsme si společně zašly na oběd do Restaurace Staré Slaný, zarezervovaly jsme si stůl a moc si pochutnaly na kuřecím řízku s bramborem, je tam moc příjemná obsluha. Máme přijít zas 😊

Poté nastal den pro naší klientku D.K., která vystoupila s písní od Karla Gotta na Smečenské Lyře, vyzpívala si krásné 2.místo.

Další dny jsme si balily věci na dovolenou. Přišla nás ještě ostříhat kadeřnice, ať jsme kočky 😊

Dostihlo nás tropické počasí, a tak jsme radši čas trávily doma při sledování televize a malovaly jsme si.

CHB4

SMEČENSKÁ LYRA 16.6.2022

Tento den jsme si ujely užít do zámeckého parku na Smečno s ostatními klienty. Byl pro nás připraven krásný den, kde se tančilo, zpívalo, hrálo na

hudební nástroj a hrálo divadlo 😊. Body přidělovala skvělá porota, se kterou jsme se nakonec i vyfotily.

Za náš byt vystupovala klientka D. K., která zazpívala písničku od Karla Gotta a umístila se na 2. místě. Měla velkou radost. Dostala diplom, medaili a drobné předměty na památku.

Vydržely jsme tam až do konce, během dne jsme posedávaly ve stínu. Domů jsme dorazily unaveny, ale moc spokojeny.

Děkujeme za hezké prožití kulturního dne a při dobrém zdraví se sejdeme za rok.

CHB4

CHVOJKOVSKÝ MLÝN

Středeční odjezd proběhl v pohodě, klientky nastoupily do busu, který je odvezl na místo, kde to znaly z předešlých let. Po příjezdu se ubytovaly na pokojích a měly přichystaný oběd. Krátký odpočinek, sešly se všichni pod pergolou a byly individuální aktivity.

První dny strávily s vedoucími z ostatních bytů, připravily pro ně soutěže ve společenských hrách a každý dostal sladkou odměnu. Večer měly diskotéku. Další teplý den někteří klienti využili bazén.

V sobotu jsme přijely za nimi a strávily jsme spolu další den. Šly jsme na procházku do lesa, a cestou zpět proběhla soutěž v hodu šišky do dálky. Společně bylo posezení pod pergolou, protože pršelo. Klientky si háčkovaly, malovaly, zpívalo se a tančilo. Po večeři chvilka odpočinku a večer společné řádění u písniček, ve 22h byla večerka.

Ráno se balilo a potom byl velký turnaj všech klientů v Chytání rybiček a Kloboučku hop!, všichni se moc bavili a užili si to. Bylo vyhlášení vítězů se sladkou odměnou, dodatečně budou předány diplomy.

Před odjezdem klienti poděkovali personálu za skvělou péči a dobrou kuchyni 😊.

I my vedoucí jsme byly pochváleny Chvojkovským mlýnem za vzornou péči o klienty.

Domů jsme se vrátily v pořádku.

Těšíme se na další společnou dovolenou, děkujeme.

CHB4

Měsíc červen byl pro nás plný zážitků.

Z kraje června se u nás ve vsi pořádal dětský den, vyrazili jsme se podívat a i si zasoutěžit o drobné sladkosti.

Poté následovala dlouho očekávaná Smečenská Lyra na kterou, jsme se všichni již delší dobu připravovali. Někteří z nás se přímo účastnili vystupování a tak jsme se pohodlně usadili a fandili ze všech sil. Nakonec jsme vybojovali krásné třetí místo s pohádkou o Veliké řepě. Měli jsme velikou radost.

Po skončení Lyry, začínáme balit své kufry a těšíme se na vytouženou rekreaci ve Chvojkovském mlýně.

Na dovolené to bylo moc prima a všichni jsme si užívali čerství vzduch v krásném prostředí, ale hlavně společnost našich kamarádů z ostatních CHB. Na rekreaci jsme hodně soutěžili, tančili na diskotéce, procházeli se po lese plném borůvčí. A protože bylo krásné slunečné počasí tak jsme i plavali v bazéně, což nás velice bavilo.

Již teď se těšíme na další akce a výlety, které nás v následujících měsících čekají.

CHB Přelíc

Blahopřejeme Všem klientům k životnímu jubileu

